Este programa școlară suficient de adaptată particularităților morfo-fiziologice ale copiilor?

Programa școlară constituie ghidul învățătorului și al profesorului în munca cu elevii, așa că importanța ei în procesul instructiv-educativ nu mai trebuie demonstrată. Fiind singurul INSTRUMENT METODIC pus anual la dispoziția cadrelor didactice de către Ministerul Învățămîntului, programa de educație fizică încearcă să stabilească, într-o formă sistematică, conținutul obiectului pentru fiecare clasă, ținînd seama de bogăția și varietatea cunoștințelor, de deprinderile motrice care trebuie transmise copiilor, de numeroasele și importantele sarcini ale educației fizice. Înfăptuirea lor se face treptat avîndu-se în vedere vîrsta, sexul, particularitățile individuale ale elevilor. Avînd ca punct de plecare tocmai aceste cerințe pedagogice, pe care trebuie să le oglindească programa, ne-am adresat cîtorva cadre didactice de specialitate din municipiul Tecuci, cu următoarea întrebare: ESTE SUFICIENT DE ADAPTATĂ ACTUALA PROGRAMĂ DE EDUCAȚIE FIZICĂ LA PARTICULARITĂȚILE MORFO-FIZIOLOGICE ALE ELEVILOR?

Iată răspunsurile primite:

● GHEORGHE MORARU, profesor la Liceul nr. 1: **„Consider că programa nu este încă suficient de adaptată dezvoltării fizice a elevilor pe clase. Spun lucrul acesta gîndindu-mă că între cerințele programei de la clasa a IX-a și cea de la clasa a XII-a — de pildă — există foarte mici diferențieri. Pretinzînd elevilor din clasele mari să realizeze lucruri sensibil apropiate cu cele făcute cu cîțiva ani în urmă, creăm climatul propice unei pregătiri superficiale. De aceea, socotesc că este necesară o diferențiere judicioasă, chiar de la o clasă la alta, tocmai pentru că trebuie să ținem seama că elevii sînt într-o permanentă evoluție biologică, fizică și psihică".**

● MIHAI FOCȘA, profesor la același liceu: **„O programă pe sexe? Absolut de acord! Ea ar da și mai multă eficiență muncii profesorului. Dar acest lucru pretinde drept corolar** EXISTENȚA UNOR CLASE DIFERENȚIATE PE SEXE. **Altfel s-ar ajunge la efectul contrar, îngreunarea muncii didactice datorită faptului că lucrul pe grupe diferențiate ar crea mari disproporții numerice (în cazul liceului nostru s-ar ajunge la grupe de 10—15 fete și 30—40 de băieți). Programa actuală, cred eu, nu îngreunează cu nimic munca profesorului cu toată clasa. Ceea ce ar trebui făcut este adaptarea la** PARTICULARITĂȚILE DE VÎRSTĂ ALE ELEVILOR".

● VICTORIA PATRICHI, profesoară la Liceul nr. 2: **„Actuala programă prevede o serie de exerciții pentru băieți și fete, fără a specifica însă, care anume trebuie executate de o categorie și care de cealaltă. Cred că o indicație în acest sens ar servi mai cu seamă profesorilor cu mai puțină experiență în alegerea unor exerciții adecvate grupelor de elevi din clasa respectivă. S-ar obține astfel rezultate mai bune în toate direcțiile activității: a elevilor și a profesorului".**

● CONSTANTIN PATRICHI, profesor la Liceul nr. 2: **„Este cunoscut de orice cadru didactic faptul că într-o clasă nu poate fi omogenitate absolută în ceea ce privește dotarea fizică. Există elevi prezentînd deficiențe, dar care ar putea fi foarte ușor îndreptate prin practicarea unor exerciții adecvate. După părerea mea, programa ar trebui să conțină grupe de elemente pentru corectarea deficiențelor motrice. În felul acesta ea ar deveni un instrument de lucru și mai eficient, în special pentru acei profesori care predau în localități unde nu există cabinet de medicină sportivă, și nici posibilitățile unor consultații de specialitate".**

★

Consemnarea răspunsurilor primite ne îndreaptă către o singură concluzie: **indicarea celor mai moderne mijloace de lucru, respectarea tuturor cerințelor pedagogice în elaborarea programelor școlare duce nu numai la dezvoltarea fizică armonioasă a generațiilor de elevi, dar și la formarea caracterului și a personalității.**

Emanuel FANTANEANU

MEXICO 68

COMENTARII OLIMPICE

Supremație europeană pe pistele de caiac-canoe

În 1924, clubul de sporturi nautice din Washington și echipa Canadei primesc încuviințarea să organizeze, pe apele Senei, o demonstrație de caiac-canoe. Mii de parizieni care urmăresc spectaculoasele curse sînt încîntați. Vor mai trece însă 12 ani pînă cînd acest sport va fi acceptat, în mod oficial, în programul Jocurilor Olimpice. Sînt admise patru probe și — satisfacție întîrziată, dar pe deplin meritată — canadianul Francis Amyot cîștigă detașat proba de canoe simplu 1000 m.

Replica europenilor a fost uimitoare. De-atunci, nici un alt sportiv în afara celor reprezentînd diferite țări ale continentului nostru nu și-a mai înscris numele pe tabelul de onoare al laureaților olimpici în probele de caiac-canoe. Ediția 1936 a J.O., ca și edițiile ulterioare au accentuat supremația europeană și au creat, putem spune, figuri legendare în lumea acestui sport. Suedezul Gert Fredriksson, regele caiaciștilor — 6 medalii de aur, danezul Erick Hansen, Antonina Seredina, Maria Subina (U.R.S.S.), Rozwita Esser, Anemarie Zimerman (R.F.G.), la caiac, Joseph Kolocek (Cehoslovacia), Janos Parti (Ungaria), Leon Rotman, Simion Ismailciuc, Dumitru Alexe (România) ș.a., la canoe, au demonstrat că, pînă la ora Mexicului, europenii erau imbatabili în probele de caiac-canoe, în ciuda interzicerii întrecerilor de fond (considerate un handicap pentru sportivii din alte continente) și a diferitelor modificări în programul olimpic.

Avea să se destrame, oare, la Ciudad de Mexico, mitul invincibilității europenilor în acest sport, ale cărui începuturi le aflăm, de fapt, cu toată controversa izvoarelor, pe alte meridiane și paralele decît cele ale vechiului continent? Realitate sau psihoză, altitudinea crea mai multe incertitudini ca oricînd...

Rendez-vous la Xochimilco

Statistic, rendez-vous-ul olimpic de la Xochimilco poate fi rezumat astfel: **27 de țări participante** (un veritabil record), **110 echipaje în start** (reține atenția marele număr de înscrieri în probele masculine de caiac), **peste 200 de sportivi angajați în lupta pentru cucerirea medaliilor olimpice și a prețioaselor puncte din clasamentul** (neoficial) **pe națiuni.**

Cele 44 de curse preliminare și finale s-au încheiat, oarecum scontat, cu o zdrobitoare victorie a europenilor. În clasamentul medaliilor — șapte țări din Europa, în ordine: Ungaria (2—3—1), U.R.S.S. (2—1—3), R. F. a Germaniei (1—2—0), ROMÂNIA (1—1—1), Norvegia (1—0—0), Danemarca (0—0—1), Austria (0—0—1). În clasamentul pe puncte (cu cîte 3 p), S.U.A. și Mexic ocupă, împreună cu Polonia, abia locurile 12—14! Comentariile sînt de prisos.

Misterul altitudinii n-a fost un obstacol

AȘADAR, EUROPENII — chiar înfruntînd misterele altitudinii — AU DOMINAT AUTORITAR (mai autoritar decît la Tokio), COMPETIȚIA OLIMPICĂ DE CAIAC-CANOE. Se pare, ca o primă concluzie, că acest sport, de o mare frumusețe, dar — în același timp — de evidentă dificultate, reclamînd calități fizice deosebite și un imens volum de pregătire, nu răspunde temperamentului extra-european. În plus, notabil, faptul **că școala de caiac-canoe din unele țări europene (UNGARIA, ROMÂNIA, U.R.S.S.) a cunoscut o înfloritoare și, pînă acum neegalată, dezvoltare.**

Previzibil, **punctele forte au fost echipele Ungariei, Uniunii Sovietice, României, R. F. a Germaniei,** de altfel **fruntașe** ale campionatelor mondiale **și europene** din ultimul deceniu, **cărora li s-au adăugat o serie de puternice echipaje din alte țări ale continentului nostru** (Norvegia. în primul rînd, Olanda, Austria, Suedia și Danemarca), **de asemenea consacrate pe plan internațional.** În general, înainte de a trece la cîteva succinte aprecieri, **trebuie subliniată** — ca o caracteristică a competițiilor de amploare la caiac-canoe — **echilibrarea valorică existentă de multă vreme, pentru fiecare probă concurînd cu șanse aproape egale de victorie trei și chiar patru echipaje.**

CLASAMENTUL MEDALIILOR

1.	Ungaria	2—3—1
2.	U.R.S.S.	2—1—3
3.	R.F. a Germaniei	1—2—0
4.	România	1—1—1
5.	Norvegia	1—0—0
6—7.	Danemarca	0—0—1
6—7.	Austria	0—0—1

CLASAMENT PE PUNCTE

1.	Ungaria	37
2.	U.R.S.S.	27
3.	ROMÂNIA	20
4.	R.F. a Germaniei	17
5.	Suedia	10
6.	Norvegia	7
7.	Cehoslovacia	6
8.	R.D. Germană	5
9—11.	Danemarca	4
9—11.	Olanda	4
9—11.	Austria	4
12—14.	Polonia	3
12—14.	S.U.A.	3
12—14.	Mexic	3
15—16.	Bulgaria	2
15—16.	Finlanda	2

Cum au evoluat echipele favorite?

Indiscutabil, cea mai bine pregătită s-a prezentat, la Xochimilco, echipa Ungariei, al cărei progres fusese de altfel remarcat și cu prilejul unor importante regate internaționale care au precedat competiția olimpică.

Spre deosebire de J.O. de la Tokio, unde n-au cucerit nici o medalie de aur, la Ciudad de Mexico sportivii maghiari au cîștigat probele de K 1 — 1000 m (prin excelentul Mihaly Hesz) și C 1 — 1000 m (prin tînărul Tatay — una din marile revelații ale sezonului) și au ocupat 3 locuri II (K 2 — 1000 m, C 2 — 1000 m, K 2 — 500 m F), și un loc III (K 4 — 1000 m). După cum rezultă — medaliați la toate finalele olimpice, cu excepția probei de K 1 — 500 F, în care Pfeffer (creditată cu șanse la primele trei locuri) a fost nevoită să abandoneze.

La valoarea obișnuită a evoluat echipa U.R.S.S. Echipajul de K 2 — 1000 m (Saporenko — Morozov) și caiacista Piniaeva au încheiat cursele finale cu victorii meritate, care n-au surprins pe specialiști. În plus, Saporenko — în revenire de formă — a adăugat acestui bilanț un prețios „argint", iar Galkov, la canoe 1 — 1000 m (avantajat oarecum de direcția vîntului), Prokopeț — Zamotin, la canoe 2 — 1000 m și Piniaeva — Seredina, la caiac 2 — 500 m au completat colecția olimpică a echipei sovietice cu încă trei medalii de bronz. Se cuvine, desigur, amintit și faptul că la K 4 — 1000 m, echipajul U.R.S.S. — care se numără printre favoriți — a fost scos, surprinzător din cursă în semifinalele probei.

Lotul R. F. a Germaniei are toate motivele să considere drept un real succes participarea sa la competiția de la Xochimilco. Confirmînd așteptările, caiacistele Esser și Zimermann (excelente exemple de longevitate în activitatea de performanță a acestui sport) au cîștigat fără emoții finala la K 2 — 500 m; iar canoistul Lewe și caiacista Breuer s-au clasat pe locul II. A apărut, în schimb, evident regresul în probele masculine de caiac, cel mai concludent exemplu constituindu-l eliminarea în semifinale a echipajului de K 4 — 1000 m, și așa ajuns pînă aici după chinuitoarea cursă din recalificări!

Pe lista laureaților — avînd în vedere clasamentul (neoficial) pe medalii — **urmează echipa României,** despre evoluția căreia, firesc, ne vom ocupa pe larg într-unul din numerele viitoare ale ziarului. Deocamdată **consemnăm această prezență onorantă, constanța valorică față de J.O. de la Tokio și, în plus, CUCERIREA — după 12 ani de așteptare — A UNEI NOI MEDALII DE AUR LA CANOE, PRIN EXCELENTUL ECHIPAJ FORMAT DIN SERGHEI COVALIOV ȘI JUNIORUL IVAN PATZAICHIN.** Prezentă — ca și la Tokio — în toate finalele, echipa României a încercat și obținerea altor locuri fruntașe, reușind să mai cîștige o medalie de argint (la K 4 — 1000 m) și una de bronz (Viorica Dumitru la K 1 — 500 m).

Echipa Norvegiei încheie lista învingătorilor. Pentru unii, poate surprinzător. Dar, înainte de Jocurile Olimpice mulți tehnicieni, inclusiv cei români, au atras atenția asupra valorii echipajului de K 4 — 1000 m. Antrenamentele și pistele de control dinaintea startului olimpic au confirmat aceste previziuni. Caiaciștii norvegieni se găseau în formă excelentă și, incluși de drept în plutonul fruntaș format din echipajele României, Uniunii Sovietice, Ungariei, Austriei, puteau să țintească chiar locul I. De aceea, desigur, victoria lor — singura medalie de aur cucerită de Norvegia nu numai la caiac-canoe ci la toate sporturile la care a fost reprezentată la această ediție a J.O. — nu poate fi considerată drept o surpriză și, în nici un caz, una de proporții.

Au fost și insuccese!

Dintre celelalte țări europene, Danemarca (locul III la K 1 — 1000, prin Hansen), Austria (locul III la K 2 — 1000 m, prin Seybold — Pfaff), Olanda (locul IV la K 2 — 1000 m, prin Hoekstra — Geurts), Polonia (locul IV, la K 1 — 1000 m, prin Suskiewicz) și Cehoslovacia (locul IV la C 1 — 1000 m, prin Crtescka) au confirmat aproape integral valorile arătate la ultimele ediții ale campionatelor mondiale și europene, ca și la Jocurile Olimpice de la Tokio.

În schimb, alte echipe au decepționat. Poate, în primul rînd, formația Suediei, încununată la Tokio cu două medalii de aur și total absentă la Ciudad de Mexico din clasamentul primelor trei locuri la toate cele șapte probe olimpice. Destul de stearsă, de asemenea, evoluția echipei R. D. Germane (în comparație cu potențialul dovedit, de exemplu, la C.E. de la Snagov și Duisburg, la C.M. de la Grünau). **Un insuccess a înregistrat delegația caiaciștilor și canoiștilor francezi (medalie de bronz la C 2 — 1000 m, la Tokio) care, de data aceasta, n-au reușit să se califice în nici una din finalele competiției.**

„Noul val" — un cîștig pentru sportul caiacului și canoei

Acest prim tur de orizont după marile întreceri de la Xochimilco nu poate fi, desigur încheiat fără subliniere a altor constatări pe cît de importante, pe atît de îmbucurătoare.

S-a făcut, la Ciudad de Mexico, încă un pas, poate cel mai însemnat de pînă acum — spre împlinirea marelui deziderat al caiacului și canoei: **RĂSPÎNDIREA ȘI PRACTICAREA, LA NIVELUL PERFORMANȚELOR INTERNAȚIONALE, A ACESTUI FRUMOS SPORT,** cu pondere și tradiție olimpică, **ÎN CÎT MAI MULTE ȚĂRI ALE LUMII, DE PE TOATE CONTINENTELE.** De aceea, poate fi considerat ca un veritabil succes faptul că, în afara țărilor europene, la recent încheiata ediție a Jocurilor Olimpice au luat startul — în unele probe chiar cu rezultate meritorii — sportivi din S.U.A., Australia, Canada, Japonia, Coasta de Fildeș și, bineînțeles, Mexic.

Poate că, în ciuda „noului val" europenii vor continua să păstreze supremația în probele olimpice de caiac-canoe. Poate că, peste o vreme, vor trebui să cedeze din pozițiile ce par acum de neclintit. Oricum prezența celor 27 de echipe în startul olimpic de la Xochimilco și interesul deosebit stîrnit în lumea sportivă după cele 7 finale reprezintă un prețios cîștig care se poate majora considerabil pînă la viitoarea ediție a J.O., München 1972.

Insemnări

Pe ușa din dos

Vă amintiți? Cu vreo doi ani în urmă, fotbalistul Georgescu, care apărase cu devotțiune vreme de peste un deceniu culorile clubului Rapid, își lua adio de la echipa sa, de la club și suporteri într-un mod cu totul neașteptat. Printr-un neloial și brutal „Ne pare rău Nae, dar nu mai avem nevoie de serviciile tale", spus undeva departe de atmosfera sărbătorească ce ar fi trebuit să însoțească momentul despărțirii, lipsit de gratitudinea pe care o datora clubul bucureștean unuia dintre cei mai atașați sportivi ai săi. Un caz unic? O scăpare? Nicidecum! O manieră lipsită de căldură a conducerii clubului amintit de a se dispensa de sportivii săi o dată ajunși la crepusculul carierei, amnezie totală față de ceea ce au făcut acești sportivi pentru culorile Rapidului, desconsiderarea și ignorarea unor sincere sentimente...

Duminică, 20 octombrie, în sala Giulești, la meciul Rapid — Farul, Natalia Todorovschi spunea adio voleiului. Fusese anunțată de conducerea clubului că va fi sărbătorită și venise pregătită pentru o atare împrejurare. Cei care aflaseră de eveniment i-au adus flori, i-au strîns mîna, i-au adresat urări... Căpitana dinamovistelor, Liu Vanea, i-a oferit din partea colegelor sale de echipă un buchet și urări de fericire, iar antrenorul G. Constantinescu venise special pentru a asista la festivitate și pentru a-i dărui sărbătoritei un album și un fanion din partea clubului Dinamo. Dar, stupoare! Conducerea clubului i-a trimis vorbă că s-a renunțat la festivitate, deoarece Rapidul (fotbal) nu mai juca pe Giulești! Și că se va face peste cîteva săptămîni, într-un cadru mai larg, o dată cu retragerea altor sportivi din activitatea competițională. Amestecul de fericire și emoție care-i lumina chipul a fost umbrit dintr-o dată de amărăciune. O felicit la rîndu-mi, și discuția și-a găsit, astfel, temeiul. „În cei 21 de ani în care viața aproape mi s-a identificat cu voleiul — *îmi mărturisea ea îngînduratâ* — am sacrificat multe, totul pentru acest sport, dar nu regret. Am avut destule satisfacții și păstrez amintiri de neșters oferite de meciurile cu echipele de club (nu am coborît niciodată, din 1950, sub locul II) și cea națională (1949—1964): prima victorie asupra echipei Cehoslovaciei în 1956, locul II la mondialele de la Paris, după dramatica finală cu U.R.S.S., în care am pierdut la mare luptă (și nemeritat) cu 3—2, locul II la campionatele universitare de la Budapesta din 1954, locul III la Festivalul mondial al tineretului și studenților de la Varșovia (1955), locul IV la Olimpiada de la Tokio (1964)... Sîmbătă *(n.n. — cu o săptămînă înainte)*, cînd a început campionatul și știam că nu voi mai intra niciodată în teren, am avut o strîngere de inimă... Cu greu mi-am stăpînit lacrimile. De acum, numai în tribună și, adesea, la antrenamentul fetelor... Ce vrei, după atîția ani (12) ca „rapidistă", e greu să mă despart definitiv de echipă"...

Și de atunci, pe fosta jucătoare o văd în fiecare duminică la jocurile Rapidului. Deși despărțirea a fost cu totul altfel decît ar fi meritat, cu totul altfel decît s-au despărțit recent dinamoviștii Doina Ivănescu și Eduard Derzei de echipele lor.

Da, este o obișnuință ca la Rapid sportivul să fie introdus pe ușa din față, atunci cînd este în culmea carierei sau în perspectivă și să i se arate, la sfîrșit, ușa din dos...

Aurelian BREBEANU

● În numărul de ieri al ziarului nostru s-a strecurat o greșeală la clasamentul campionatului masculin de volei (divizia A): pe primul loc se află Steaua (și nu Rapid) cu 10 p și setaveraj 15:1.

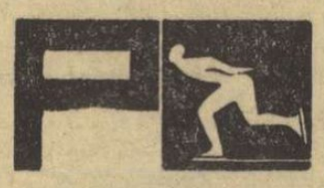

ANTRENORI DE PESTE HOTARE LA PATINAJ

Antrenorii și instructorii de patinaj viteză și artistic din țara noastră au fost invitați să participe la un curs de perfecționare, care va începe la București pe 15 noiembrie. Lecțiile vor fi conduse de specialiștii străini Elena Stepanenko, docent universitar la Institutul de Cultură Fizică și Sport din Moscova (viteză) **și cehoslovacul Josef Sturm** (artistic).

Clasamentele diviziei B (m)

SERIA I

1.	Știința Petroșeni	3	3	0	136—122 6
2.	Comerțul Tg. Mureș	3	3	0	205—175 6
3—4.	„U" Craiova	3	2	1	228—188 5
3—4.	Crișul Oradea	3	2	1	193—153 5
5.	Poli. Cluj	3	1	2	184—186 4
6.	Șc. sp. Mediaș	3	1	2	212—225 4
7.	Medicina Tim.	3	1	2	193—218 4
8.	Constr. Hunedoara	3	1	2	201—250 4
9.	Olimp. S. M.	3	1	2	143—219 4
10.	Constr. Arad	3	0	3	164—177 3

SERIA A II-A

1.	A.S. Armata Bacău	3	3	0	195—147 6
2.	Voința Buc.	3	3	0	215—172 6
3.	Prog. Buc.	3	2	1	203—177 5
4.	I.E.F.S. II	3	2	1	164—160 5
5.	Șc. sp. C-ța	3	2	1	204—218 5
6.	Șt. roșu Bv.	3	1	2	181—179 4
7.	„U" Iași	3	1	2	161—172 4
8.	Constr. Iași	3	1	2	147—179 4
9.	„U" București	3	0	3	180—204 3
10.	Petrolul Pl.	3	0	3	181—223 3

Concurs sui-generis la Reșița

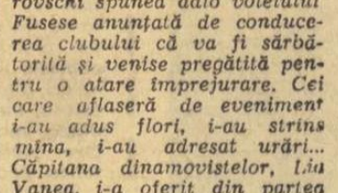

La Reșița a fost reluată activitatea competițională în bazin acoperit. Peste 100 de tineri înotători din localitate au luat startul într-un concurs sui-generis, cu probe pe distanțe de 50 m (la toate cele 4 procedee) pentru fiecare participant. După totalizarea timpilor la toate cele 4 curse, cele mai bune rezultate le-au înregistrat **Nicolae Tat** 2:08,3 (31,3 spate, 30,7 delfin, 37,3 bras și 29,0 craul), **Eugen Almer** 2:09,9 (33,1 — 29,9 — 39,0 — 27,9), în întrecerile masculine, și **Anca Andrei** 2:20,9 (33,3 — 34,6 — 41,3 — 31,7) în cele feminine.

Cu acest prilej și-a făcut reintrarea și talentatul sportiv reșițean Mircea Hoholu, care fiind bolnav a lipsit un an întreg din piscinele de concurs. El a fost cronometrat cu 30,8 la 50 m spate și 28,9 la 50 m liber.

În cadrul unui concurs desfășurat în București, tînărul brasist Gabriel Popovici (12 ani) a parcurs distanța de 200 m bras în 2:54,3 (!)

A. RUDEANU — coresp

DE LA START LA SOSIRE

C.S.O. Pitești a organizat la sfîrșitul săptămînii trecute un concurs atletic pentru juniori, dotat cu „Cupa de toamnă", la care au participat selecționatele județelor Ilfov și Teleorman, precum și echipele cluburilor Metalul București și C.S.O. Pitești. În clasamentul pe echipe: 1—2. Ilfov și C.S.O. Pitești 78 p, 3. Metalul 76 p, 4. Teleorman 40 p. Cele mai bune rezultate individuale le-au realizat: C. Stan (C.S.O. Pitești) — 23,0 la 200 m, L. Eftimie (Metalul) — 6,72 la lungime și 11,3 la 100 m, I. State (C.S.O. Pitești) — 49:14,6 și D. Anghel (Ilfov) — 50:13,0 la 10 km marș, Tatiana Maximciuc (Teleorman) — 1,45 la înălțime. În afară de concurs, Ecaterina Nourescu (Metalul) a alergat 12,1 la 100 m și 24,9 la 200 m. (*I. FEȚEANU*-coresp. principal).

● Într-un concurs desfășurat la Mediaș, atletul Friedrich Schneider (C.S.O.) a aruncat la ciocan 61,60 m — nou record județean, devenind totodată al treilea performer republican al anului. Alte rezultate: BĂIEȚI — *60 m:* Gh. Roșianu (născ. 1954) 7,7, R. Cojocaru (1955) 8,0; aruncarea mingii de oină: L. Elefteriu (1954) 60,00; *FETE — 60 m;* Maria Maco 8.7. Lucia Frăcea 8,9 — ambele născute în 1956 (!); *aruncarea mingii de oină:* Aurica Solomon (1955) 43,00; *greutate 4 kg:* Lucreția Mărgineanu (1950) 12,82. (*P. POPESCU*-coresp.).

● Stadionul Tineretului din Birlad a găzduit recent întîlnirea triunghiulară dintre formațiile orașelor Vaslui, Huși și Birlad. Gazdele au obținut două victorii: Birlad-Vaslui 193—127 și Birlad-Huși 193—118. Echipa Vasluiului a tranșat în favoarea sa rivalitatea cu cea din Huși, la scorul de 127—118. (*E. SOLOMON-coresp. principal*).

● „Cupa Timiș" desfășurată la Timișoara, cu participarea județelor Arad, Timiș și Caraș-Severin, a revenit gazdelor. Cîțiva cîștigători: *FEMININ — 100 m:* Gerda Kovacs (T) 12,9; *800 m:* Elisabeta Szilagi (T) 2:23,6; *lungime:* Serafina Moritz (T) 5,12; *înălțime:* Maria Kabat (A) 1,53; *greutate:* Ștefania Mărgineanu (T) 13,09; *disc:* Maria Illy (T) 38,15; *MASCULIN — 200 m:* S. Păsulă (C) 22,3; *400 m:* Gh. Petronius (A) 50,3; *5000 m:* I. Reinholtz (A) 15:47,0; *110 mg:* A. Schneider (T) 15,5; *3000 m obstacole:* V. Reinhardt (A) 9:32,8; *10 km marș:* R. Ciunderlich (C) 52: 44,6; *înălțime:* M. Negomireanu (A) 1,89; *suliță:* D. Marian (T) 65,80. (*EM. GROZESCU-coresp.*).

Festivitate la Progresul

Marți seara, la Progresul a avut loc o festivitate pentru sărbătorirea celor două sportive olimpice, Maria Vicol și Ana Ene. Au fost prezenți colegi de sport, antrenorii A. Pelegrini și N. Martnescu, activiști din conducerea clubului, prieteni, rude. Tovarășul Vasile Drăgoescu, secretar al consiliului popular al municipiului București, membru în biroul clubului, a felicitat — în numele conducerii clubului și a sportivilor de la Progresul — pe cele două scrimere și pe antrenori și le-a urat noi succese atît în reprezentativa țării cît și în echipa clubului. A mulțumit Maria Vicol care și-a exprimat totodată și speranța în alte succese viitoare.

ANUNȚ

Intreprinderea TAROM organizează un concurs de admitere pentru cursul de însoțitori de bord pe avioanele TAROM.

Candidații trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

— sănătate perfectă
— prezentare fizică plăcută
— domiciliu stabil în București
— studii medii (cu sau fără diplomă de bacalaureat)
— stagiul militar satisfăcut (bărbați)
— cunoașterea a două limbi străine (engleza, franceza, germana, rusa, italiana)
— vîrsta, femei 18—26 ani
— vîrsta, bărbați pînă la 28 ani.

Inscrierile se fac la serviciul personal TAROM, Aeroportul Băneasa, zilnic între orele 13—16, pînă la data de 18 noiembrie 1968.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE PE ECRANE

RICHARD JOHNSON, ANTONELLA LUALDI, ILARION CIOBANU, AMEDEO NAZZARI, ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU, AMZA PELLEA, GH. DINICĂ, FLORIN PIERSIC, EMIL BOTTA, FRANCO INTERLENGHI

muzica TIT. GRIGORIU

columna

SCENARIUL TITUS POPOVICI REGIA MIRCEA DRAGAN